

## **Mozes, geleid door het visioen**

Toespraak bij Dt. 34,1-12 (Dood van Mozes)

Men zegt wel eens dat een mens sterft zoals hij heeft geleefd.

Ik denk dat het bij Mozes niet anders is geweest.

Voor hij sterft verlaat hij nog maar eens de vlakte (lees het oppervlakkige) en beklimt hij opnieuw een berg, ook al niet de eerste keer.

### **Laten wij zeggen dat hij verbinding wil maken met zijn God.**

Dat heeft Mozes altijd gedaan: Hij was geen onberispelijk mens als leider van het volk maar hij is altijd op zoek geweest naar verbinding met die moeilijke god waarvan hij de belofte kreeg "Ik zal er zijn", de god die hem een opdracht en missie gaf.

Laten we zeggen dat dit zoeken naar verbinding met zijn god, zijn leiderschap kenmerkt.

En ja, de Heer wacht hem daar boven op om hem het Beloofde land te tonen: het land waar men leeft als vrije mensen, niet als slaven van één of andere macht, vrije mensen die gerechtigheid doen, en die in zich het visioen dragen dat alle mensen recht wordt gedaan, mensen met een eeuwig verlangen naar wat goed en edel en mooi is en dat hen oproept en verder stuurt altijd weer...

Maar dan klinkt het eigenlijk wel verrassend: 'Ik laat het je nu zien, maar erheen oversteken zul je niet'

Er wordt nogal eens gezegd dat Mozes hier voor zijn misstappen gestraft wordt. Hij is nu zo ver, hij mag het Beloofde Land zien maar hij mag er niet binnengaan.

Ik kan niet geloven dat Mozes hier gestraft wordt.

Even verder staat dat hij 120 jaar oud is. Symbolisch ja, maar toch een mooie leeftijd als je het mij vraagt. Ik ken bejaarde mensen die zeggen: 'de Heer vergeet mij te komen halen' en ze zijn geen 120.

Maar er is nog een andere reden volgens mij dat dit sterven geen straf kan zijn.

### **Mozes is tijdens zijn lange leven al vaak een beetje gestorven.**

Hij heeft het loslaten geleerd door scha en schande. Zo vergaat het de leider die in dienst staat van zijn volk en belangeloos leiding geeft.

Hij heeft het hof van de farao (lees: het gemakkelijke leven zonder verantwoordelijkheid) losgelaten, hij heeft het ideaalbeeld van zichzelf losgelaten toen hij moest toegeven dat hij een moord heeft kunnen begaan, hij heeft het beeld van zijn leiderschap losgelaten toen hem duidelijk werd dat hij het niet alleen kon en hulp nodig had van zijn broer Aaron.

Als men tijdens zijn leven leert loslaten, zichzelf leert loslaten dan komt de dood niet als een dief in de nacht maar als gevolg van het leven. Zo verging het ook de man uit Nazareth die wij nog altijd willen gedenken.

De dichter Jozef Deleu verwoordt het aldus:

*Wie langzaam sterft  
sterft meer dan duizend doden*

*Van kindsbeen  
hoort hij in 't hoogseizoen  
van gaan en komen  
de voortgang van de nietigheid.*

*Wie langzaam sterft  
is levenslang in stervensnood*

Misschien is dit alles wat zwaar op de hand maar ik ga het direct lichter maken met wat voor mij het belangrijkste is in de gekozen Bijbeltekst nl. God laat Mozes het Beloofde Land zien.

Als je het Beloofde Land ziet,  
Als je het visioen ziet  
Als je ziet waar het in je leven op aan komt,  
Als je ziet hoe het verder zou moeten met de wereld, de kerk, de maatschappij,  
Als je ziet dat er een mysterie is waaraan je je kunt toevertrouwen  
Als je ziet dat je je taak zo goed mogelijk volbrengt.  
Als je dat allemaal ziet, dan is er geen dood maar LEVEN.

Mozes heeft zich laten leiden door een belofte en is het visioen blijven zien. Er staat toch in de tekst dat zijn ogen niet verzwakt waren. Hij heeft aldus zijn missie volbracht. Daarom kan het, dat het boek van de bijbel waarin de keuze voor het leven als een refrein door de tekst gaat, toch eindigt met de dood van Mozes.

Belangeloos leiderschap, oefenen in loslaten, het visioen blijven zien, is dat voor enkelingen? Het is voor ieder van ons.

Ieder van ons wordt wel eens leider in het groot of in het klein. Ieder van ons krijgt wel eens macht in handen.

Luister maar wat Poeh over Knorretje zegt:

*Beestje, o zo schuw en klein  
Je droomt van Groot en Dapper zijn.  
Je durft, zo kwetsbaar nog van binnen  
Niet goed met Leven te beginnen.*

*De tijd gaat haastig langs je heen;  
Je kansen komen, gaan meteen.  
Bang vogeltje,  
Je kunt heus vliegen leren*

*Je durft alleen  
Je vleugels niet proberen.*

*Die lemand die jij graag wou zijn  
Die word je nooit, want jij bent klein  
Maar niemand anders heeft de krachten,  
Die nu nog slapend in jou wachten.*

*Je zou een Leid-ster kunnen worden  
Door helemaal jezelf te zijn.  
Je zou zelfs je gevoeligheid  
Waar je nu zo onder lijdt  
Juist nog meer kunnen versterken  
Dan zal hij voor jou gaan werken.  
Verborgen deuren voor jou vinden  
Die niemand eerder heeft gezien  
En je zult dan bovendien  
Een trots ervaren, diep van binnen  
Die niet op hoogmoed is gestoeld  
Maar die jou leert dat met het Kleine  
Soms ook het Grote wordt bedoeld*

Eva Maria Annerel, 13 februari 2011